

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 19Csp/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416209515
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2017:6416209515.3

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, v konaní zastúpeného URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181 proti žalovanému: X. K., K. XX.XX.XXXX, I. O. J. W. XXXX/X, XXX XX O. Š., o zaplatenie sumy 769,36 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 550,36 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 550,36 € od 19.03.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,06 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 19.08.2016 doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 17.10.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 769,36 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 769,36 € od 19.03.2015 do zaplatenia titulom neuhradenej ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 550,36 € a titulom náhrady škody vo výške 219 € ako rozdielu medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu. V žalobe žalobca uviedol, že so žalovaným uzavrel zmluvu číslo U. a zmluvu číslo U., ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv vypožičal žalovanému dva kusy SIM kariet za účelom umožnenia využívania telekomunikačných služieb žalobcu, keď SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný si bol v zmysle dodatku k zmluve o pripojení vedomý ceny predávaného mobilného telefónu ako rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z dôvodu, že služby sa zaviazal užívať po dohodnutú dobu, majúci zároveň vedomosť o tom, že nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo vznik škody (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónneho zariadenia BlackBerry), v prejednávanej veci v sume 219 €. Tým, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb ani po zaslaní pokusu o pokonávku zo dňa 04.03.2015 a poskytnutí dodatočnej lehoty na plnenie do 19.03.2015, uplatnil žalobca voči nemu okrem dlžnej sumy 769,36 € aj úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku.

2. O žalobe žalobcu rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č. k. 19Csp/53/2016 - 54 zo dňa 29.12.2016, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Keďže platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, súd uznesením č. k. 19Csp/53/2016 - 61 zo dňa 23.03.2017 s poukazom na § 266 odsek 3 zákona číslo 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len Civilný sporový poriadok) platobný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19Csp/53/2016 - 54 zo dňa 29.12.2016 zrušil.

3. Žalovanému sa zásielky súdu nepodarilo doručiť na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky (J. W. XXXX/X, O. Š.) a adresu jeho skutočného pobytu sa súdu nepodarilo zistiť, preto súd postupujúc podľa § 116 odsek 2 Civilného sporového poriadku doručil žalobu žalovanému zverejnením oznámenia o jej podaní na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu s tým, že s poukazom na § 116 odsek 2 veta druhá Civilného sporového poriadku, žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

4. Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 09.05.2017 za účasti právneho zástupcu žalobcu. Pojednávania sa nezúčastnil žalovaný, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. S poukazom na § 180 Civilného sporového poriadku tak súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o poskytovaní verejných služieb číslo U. zo dňa 07.02.2012, Zmluvou o pripojení číslo U. zo dňa 01.04.2009, Dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb číslo U. zo dňa 26.08.2014, pokusom o pokonávku zo dňa 04.03.2015 a faktúrami.

6. Zo zmlúv o pripojení / poskytovaní verejných služieb súd zistil, že boli uzavreté medzi žalobcom ako poskytovateľom na jednej strane a žalovaným ako zákazníkom na strane druhej. Žalovaný predmetné zmluvy uzavrel ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Žalobca na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 07.02.2012 poskytol žalovanému SIM kartu za účelom umožnenia prihlásenia sa žalovaného do siete poskytovateľa a používania služieb v programe „Internet na doma Klasik+“, pričom SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. Rovnako na základe zmluvy o pripojení zo dňa 01.04.2009 poskytol žalobca žalovanému SIM kartu za účelom umožnenia prihlásenia sa do jeho siete a používania služieb v programe „Paušál Komfort 300“, pričom SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. K uvedenej zmluve o pripojení bol dňa 26.08.2014 medzi žalobcom a žalovaným uzavretý dodatok, predmetom ktorého bola (o.i) dohoda o predaji zariadenia, mobilného telefónu značky RIM BlackBerry Q5 so zľavou zo spotrebiteľskej ceny 1 €, pričom bežná spotrebiteľská cena bola 220 € (bod 1.2 dodatku). Žalovaný sa v predmetnom dodatku zaviazal, že po dobu viazanosti 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobcom, nepožiada o vypojenie z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty, nedopustí sa takého konania a nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by poskytovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu zo strany nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany žalovaného, ku ktorým sa zaviazal v dodatku alebo v zmluve o pripojení, bude mať na SIM karte aktívovaný účastnícky program a bude včas a riadne uhrádzať cenu za služby a iné svoje peňažné záväzky voči žalobcovi (bod 2.3 dodatku); pre prípad porušenia uvedených zmluvných povinností bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 219 € (bod 2.5 dodatku). V dodatku bolo dojednané, že tento je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení (bod 3.6 dodatku).

7. Faktúrami splatnými dňa 24.08.2014 (na sumu 39,15 €), dňa 24.09.2014 (na sumu 26,65 €), dňa 24.10.2014 (na sumu 46,65 €), dňa 24.11.2014 (na sumu 41,65 €), dňa 24.12.2014 (na sumu 41,65 €), dňa 24.01.2015 (na sumu 29,15 €) a dňa 24.02.2015 (na sumu 20,83 €) vyúčtoval žalobca žalovanému cenu služieb poskytnutých na základe zmluvy zo dňa 07.02.2012 spolu vo výške 245,73 €. Z obsahu faktúr vyplynulo, že išlo o vyúčtovanie poskytnutých služieb za obdobie od 08.08.2014 do 07.02.2015.

8. Faktúrami splatnými dňa 24.08.2014 (na sumu 55,29 €), dňa 24.09.2014 (na sumu 46,12 €), dňa 24.10.2014 (na sumu 40,83 €), dňa 24.11.2014 (na sumu 53,33 €), dňa 24.12.2014 (na sumu 40,83 €), dňa 24.01.2015 (na sumu 48,46 €) a dňa 24.02.2015 (na sumu 29,26 €) vyúčtoval žalobca žalovanému cenu služieb poskytnutých na základe zmluvy zo dňa 01.04.2009 spolu vo výške 314,12 €. Z obsahu faktúr vyplynulo, že išlo o vyúčtovanie poskytnutých služieb za obdobie od 08.08.2014 do 07.02.2015.

9. Pokusom o pokonávku zo dňa 04.03.2015 žalobca vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky z titulu neuhradených faktúr za poskytnuté elektronické komunikačné služby, titulom zmluvnej pokuty respektíve náhrady škody a titulom nákladov za mimosúdne vymáhanie a uplatnenie pohľadávky vo výške 819,36 €. Pohľadávku žiadal uhradiť najneskôr do 18.03.2015.

10. Podľa § 78 odsek 9 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona (zákon

nadobudol účinnosť dňa 01.11.2011, okrem ustanovení § 42 a 44, ktoré nadobudli účinnosť dňa 01.01.2012, t. j. ide práve o ustanovenia o zmluve o poskytovaní verejných služieb a transparentnosť a uverejňovanie informácií pre užívateľa; zákon zrušil zákon č. 610/2002 Z. z.).

11. Podľa § 43 odsek 1 veta prvá a druhá Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, účinného ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení zo dňa 01.04.2009 (ďalej len Zákon č. 610/2003 Z. z.), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

12. Podľa § 42 odsek 1 písmeno a) Zákona č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

13. Podľa § 44 odsek 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, účinného ku dňu uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 07.02.2012 (ďalej len Zákon č. 351/2011 Z. z.) zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

14. Podľa § 43 odsek 1 písmeno a) Zákon č. 351/2011 Z. z., podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

15. Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 odsek 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 517 odsek 1 veta prvá a odsek 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.).

18. V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v prevažnej časti dôvodná.

19. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli dve zmluvy o pripojení / poskytovaní verejných služieb (v znení dodatku k jednej z nich), na základe ktorých zmlúv poskytoval žalobca žalovanému elektronické komunikačné služby. Na základe uvedeného mal súd preukázanú existenciu záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a v nadväznosti na zmluvné posúdenie pohľadávky aj aktívnu legitimáciu žalobcu v predmetnom spore. Je zrejmé, že sporné zmluvy možno charakterizovať ako spotrebiteľské zmluvy a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri ich uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvami o pripojení / poskytovaní verejných služieb je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

20. Právny vzťah medzi stranami založený zmluvou o pripojení zo dňa 01.04.2009 súd podriadil aj pod ustanovenia § 43 a nasledujúce Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách a právny vzťah

medzi stranami založený Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 07.02.2012 podriadil súd pod ustanovenia § 44 a nasledujúceho Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, účinného od 01.11.2011.

21. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že žalovaný využíval služby žalobcu, pričom cenu poskytnutých služieb za obdobie od 08.08.2014 do 07.02.2015 v sume 559,85 € nezaplatil riadne a včas. Uvedené preukazujú faktúry predložené žalobcom. Žalovanému súd napokon uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 550,36 € (súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu) ako neuhradenú cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Súdu totiž nebol predložený žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by žalovaný uhradil žalobcovi čo i len časť dlžnej sumy, rovnako nebolo predložené žiadne tvrdenie ani dôkaz svedčiaci o tom, že by záväzok žalovaného zaplatiť cenu poskytnutých telekomunikačných služieb zanikol prípadne iným spôsobom než splnením. Nakoľko žalovaný je od 19.03.2015 (po uplynutí lehoty na plnenie určenej v pokuse o pokonávku) preukázateľne v omeškaní s plnením peňažného dlhu, uložil mu súd aj povinnosť zaplatiť žalobcom požadovaný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 550,36 € od 19.03.2015 do zaplatenia. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka a § 3 odsek 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.

22. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

23. Po vykonanom dokazovaní súd zároveň dospel k záveru, že nárok na náhradu škody v sume 219 € žalobca neuplatnil dôvodne. Uplatnená škoda predstavuje podľa žalobcu rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu (220 €) a jeho akciovou cenou (1 €), pričom tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaným. Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu viazanosti 24 mesiacov a z dôvodu porušenia povinnosti platiť riadne a včas za poskytnuté služby. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Zo žiadneho ustanovenia zmlúv o pripojení ale nevyplývala povinnosť žalovaného splatiť žalobcovi cenu mobilného telefónu, preto podľa názoru súdu nemohlo dôjsť k porušeniu záväzku, ktorý nevyplýva zo zmluvy. Pokiaľ ide ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, a to samotný vznik škody, podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Aj keď žalovaný nezotrval so žalobcom v zmluvnom vzťahu počas dojednaných 24 mesiacov, k vzniku tvrdenej škody žalobcu podľa názoru súdu nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať skutočnosť, že v rámci svojej obchodnej politiky žalobca predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, pretože tento za mobilný telefón dostal dojednanú kúpnu cenu 1 €. S vyššie uvedeným záverom je súčasne spojené aj nesplnenie ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, a to príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po dojednanú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva so žalovaným, v rámci ktorej žalobca dostal od žalovaného dojednanú kúpnu cenu. Súd nemal za preukázané, že zavinené porušenie povinností žalovaným malo za následok vznik škody tak ako ju ustálil žalobca. Žalobca v tejto časti uplatneného nároku neunesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie sumy 219 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 219 € od 19.03.2015 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Vo veci bol pomerne úspešnejší žalobca, ktorému vznikol nárok na náhradu pomernej časti trov konania. Pri rozhodovaní o tomto nároku (§ 262 odsek 1 Civilného sporového poriadku) súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 769,36 €. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 550,36 €, t. j. 71,53%,

v časti o zaplataenie sumy 219 € bol úspešný žalovaný, t. j. 28,47% (neúspech žalobcu je úspechom žalovaného). Žalobcovi ako pomerne úspešnejšej strane sporu súd potom priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 43,06 % ($71,53\% - 28,47\% = 43,06\%$).

25. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 odsek 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.